

DJAS

- a) čert
- b) dobyčer
- c) załožer diaspory

Prawa je wotmołwa **a**.

Za čerta mamy njesměrnje wjele serbskich pomjenowanjow, jedne z nich je djas. Najhusćišo wužiwane mjeno je čert, tež djaboł so husto jewi. Rědše a tola rjane mjeno je tu naspomnjeny djas.

Takle móžeš to tež prajić

čert, djaboł, pan Lučibar, ječibjel, zły duch, zły njedobry
Čert je čorny – smjerc je běła, wón chce duše – wona čěla.

Příklady z řečného korpusa

Djas wšak rady rozkoru mjez ludži syje. (Michał Nawka, Na běrnach. Powědančka a skicy, Budyšin 1965, 2. nakład 1983)

Najwjace mocy djas ma w nocy. (Radyserb-Wjela, Jan: Přisłowa a přisłowne hrónčka a wusłowa Hornjołužiskich Serbow. Za nowowudaće zestajał a přenjesł Gerhard Wirth. LND 1997, čo. 6077)

To djas wě, što woni tam horjeka maja. Tam toho jednoho wučěrja a druhdže toho tamneho zatřěla.

A my, my dyrbimy nětk wědžeć, što ma tole wšo rěkać. (Křesćan Krawc, Pyrpalenje. Powědančka a skicy, Budyšin 1975)